

XIX Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych w Katowicach Rok Szkolny 2022/2023

Co w numerze? Same dobre wieści

Liczba Pi	str.2
Dzień Teatru	str.3
Wiosna w malarstwie	str.4 -5
Ostatnia Wieczerza	str.6
Miesiąc Języka Ojczystego	str.7
Cios	str.8

Z okazji nadchodzącej
Wielkanocy życzymy Wam
zdrowych, pogodnych Świąt,
zająca, baranka paschalnego
i kolorowych, pstrokatych jajek!

redakcja

Liczba Pi

14 marca - **Dzień liczby Pi** – Święto głównie obchodzone w amerykańskich kręgach akademickich i szkolnych. Pierwsze obchody tego święta miały miejsce 1988 roku w muzeum nauki Exploratorium w San Francisco, z inicjatywy Larry'ego Shawa. Ze względu na tę samą wymowę słowo Pi i pie (ciasto, placek) świętują się je przy ciastach i pizzach ze względu na ich częstą okrągłą budowę.

Poniżej zapraszamy do lektury wiersza W. Szymborskiej o liczbie Pi.

Liczba Pi

Podziwu godna liczba Pi
trzy koma jeden cztery jeden.
 Wszystkie jej dalsze cyfry też są początkowe
pięć dziewięć dwa, ponieważ nigdy się nie kończy.
 Nie pozwala się objąć *sześć pięć trzy pięć* spojrzeniem,
osiem dziewięć obliczeniem,
siedem dziewięć wyobraźnią,
 a nawet *trzy dwa trzy osiem* żartem, czyli porównaniem
cztery sześć do czegokolwiek
dwa sześć cztery trzy na świecie.
 Najdłuższy ziemski wąż po kilkunastu metrach się urywa.
 Podobnie, choć trochę później, czynią węże bajeczne.
 Korowód cyfr składających się na liczbę Pi
 nie zatrzymuje się na brzegu kartki,
 potrafi ciągnąć się po stole, przez powietrze,
 przez mur, liść, gniazdo ptasie, chmury, prosto w niebo,
 przez całą nieba wzdętość i bezdenność.
 O, jak krótki, wprost mysi, jest warkocz komety!
 Jak wąty promień gwiazdy, że zakrzywia się w lada przestrzeni!
A tu dwa trzy piętnaście trzysta dziewiętnaście
 mój numer telefonu twój numer koszuli
 rok tysiąc dziewięćset siedemdziesiąty trzeci szóste piętro
 ilość mieszkańców sześćdziesiąt pięć groszy
 obwód w biodrach dwa palce szarada i szyfr,
 w którym słowiczku mój a leć, a piej
 oraz uprasza się zachować spokój,
 a także ziemia i niebo przeminą,
 ale nie liczba Pi, co to to nie,
 ona wciąż swoje niezłe jeszcze *pięć*,
 nie byle jakie *osiem*,
 nie ostatnie *siedem*,
 przynaglać, ach przynaglać gnuśną wieczność
 do trwania.

Wisława Szymborska

Międzynarodowy Dzień Teatru

Polski Ośrodek Międzynarodowego Instytutu Teatralnego ITI co roku wybiera autora orędzia polskiego, propaguje i ogłasza orędzie międzynarodowe. W tym roku Zarząd Polskiego Ośrodka ITI jednogłośnie podjął decyzję, że autorką polskiego orędzia 2023 będzie ukraińska reżyserka Svitlana Oleshko, która od czasu wybuchu wojny w Ukrainie mieszka w Warszawie i pracuje w Teatrze Polskim im. A. Szyfmana.

My w teatrze

29 marca byliśmy w teatrze na spektaklu „What the Heil”. Spektakl przedstawiał historię Mikołaja Beljunga, polskiego Jamesa Bonda. Opowiada o Węgrze, który całe życie związał ze Śląskiem, a Śląsk o nim zapomnieli. Przedstawiona w spektaklu historia jest jedynie miejscami prawdziwa, bo choć Mikołaj Beljung istniał naprawdę, z jego życia pozostało nam zaledwie kilka anegdot i wycinków prasowych.

Nie ma o nim wystarczająco dużo informacji, bo był szpiegiem - i to dobrym – w końcu przeżył wojnę! Wręcz przeciwnie – w źródłach wciąż powtarza się kilka anegdot, które nie są materiałem na opowieść teatralną. Dlatego oś spektaklu oparta jest na wymyślonej relacji z córką.

Demien

Międzynarodowy Dzień Teatru

Logotyp UNESCO, które odpowiada za coroczne obchody święta

Dzień	27 marca
Typ święta	międzynarodowe
Zwyczaj	rozsyłanie wiadomości, tłumaczonej na ponad 20 języków, od wybitnego człowieka teatru zawierającej jego przemyślenia na temat teatru i światowej harmonii
Upamiętnia	otwarcie Teatru Narodów w Paryżu
Znaczenie	promocja i międzynarodowa wymiana informacji na temat teatru

Wiosna w sztuce

Los Persefony - Crane

“Los Persefony” jest uznawany za jedno z największych i najważniejszych obrazów spod pędzla Crane’a. Hades i jego czarne konie właśnie wyłoniły się z wulkanicznej szczeliny na ziemi w Ennie i zaskoczyły boginię, gdy pochyliła się, by zerwać narcyz.

Leon Wyczółkowski to jeden z najbardziej docenianych artystów okresu modernizmu. Dzieło „Wiosna – Wnętrze Pracowni Artystycznej”, namalowane w 1933 roku, prezentuje sielskie wnętrze wiejskiego dworku należącego do artysty. Lekki powiew wiatru, muskana podmuchem firanka i widok z okna wprost na kwitnące owocowe drzewo to iście romantyczna perspektywa, która ukazuje sedno wiosennej aury, pełnej jasnego światła, świeżości oraz piękna wiejskiej przyrody.

Wiosna – Wnętrze Pracowni Artystycznej - Wyczółkowski

Portret Damy - Arcimbolda

Profilowany portret damy to prawdziwe arcydzieło, namalowane z niezwykłą dla swoich czasów precyzją, które składa się z setek kwiatów. Obraz ten należy do czteroczęściowego cyklu Pór Roku, który Arcimboldo często powtarzał na dworze cesarskim w Wiedniu i Pradze. Podstawową zasadą kompozycji Arcimboldo było użycie elementów w taki sposób, że tworzą one spersonifikowaną postać. Poszczególne elementy jako takie nie mają żadnych właściwości czy wyjątkowych cech, otrzymują je wówczas, gdy występują wspólnie z innymi.

Wiosna w sztuce

Francuski malarz Claude Monet uznał wiosnę za najbardziej kreatywny sezon dla artystów. Rozwijał swoje połączenia barw podczas plenerów w ogrodzie i otoczeniu swojego domu w Giverny, próbując uchwycić szczególne efekty świetlne. W 1886 malarz stworzył scenę w sadzie jabłoni, z niezwykle sklepieniem stworzonym z korony drzewa, które zdaje się oświetlać całe płótno.

Wiosna - Monet

Pory roku - Mucha

Personalizacja pór roku nie była zupełnie nową koncepcją w czasie malowania tej serii pór roku. Jednak ze względu na wykorzystanie przez Muchę kobiet podobnych do nimf oraz świeżość wsi, "Pory roku" zyskały zupełnie nowy poziom zainteresowania. Mucha uosabia wiosnę jako piękną, młodą kobietę stojącą pod kwitnącym drzewem. Wyobrażenie wiosny w białej sukni i o długich blond lokach podkreśla czystość i niewinność początku sezonu.

Sisley jest prawdopodobnie jednym z najczęściej pomijanych artystów grupy impresjonistycznej. Był jednak razem z Pissarro i Monetem, pionierem metody malarstwa plenerowego i impresjonistycznej estetyki. Dzieło "Mała łąka wiosną" przedstawia szczególnie powściągliwy wizerunek francuskiej przyrody w okresie wiosennym.

Mała łąka wiosną - Sisley

Ostatnia Wieczerza

Ostatnia wieczerza Jezusa z uczniami, namalowana przez Leonarda da Vinci. Tworząc to dzieło, Leonardo da Vinci natknął się na pewną trudność. Musiał namalować Dobro pod postacią Jezusa oraz zło pod postacią Judasza - przyjaciela, który zdradza go podczas ostatniej wieczerzy. Malarz zmuszony był przerwać prace, gdyż poszukiwał modeli doskonałych.

Pewnego dnia w czasie występu chóru chłopięcego, dostrzegł w jednym ze śpiewaków idealne uosobienie Chrystusa. Zaprosił go do swojej pracowni i wykonał kilka szkiców.

Minęły trzy lata. Ostatnia wieczerza była prawie gotowa, jednak Leonardo wciąż nie znalazł idealnego modelu Judasza. Kardynał zaczął naciskać, żądając, by mistrz jak najszybciej ukończył obraz.

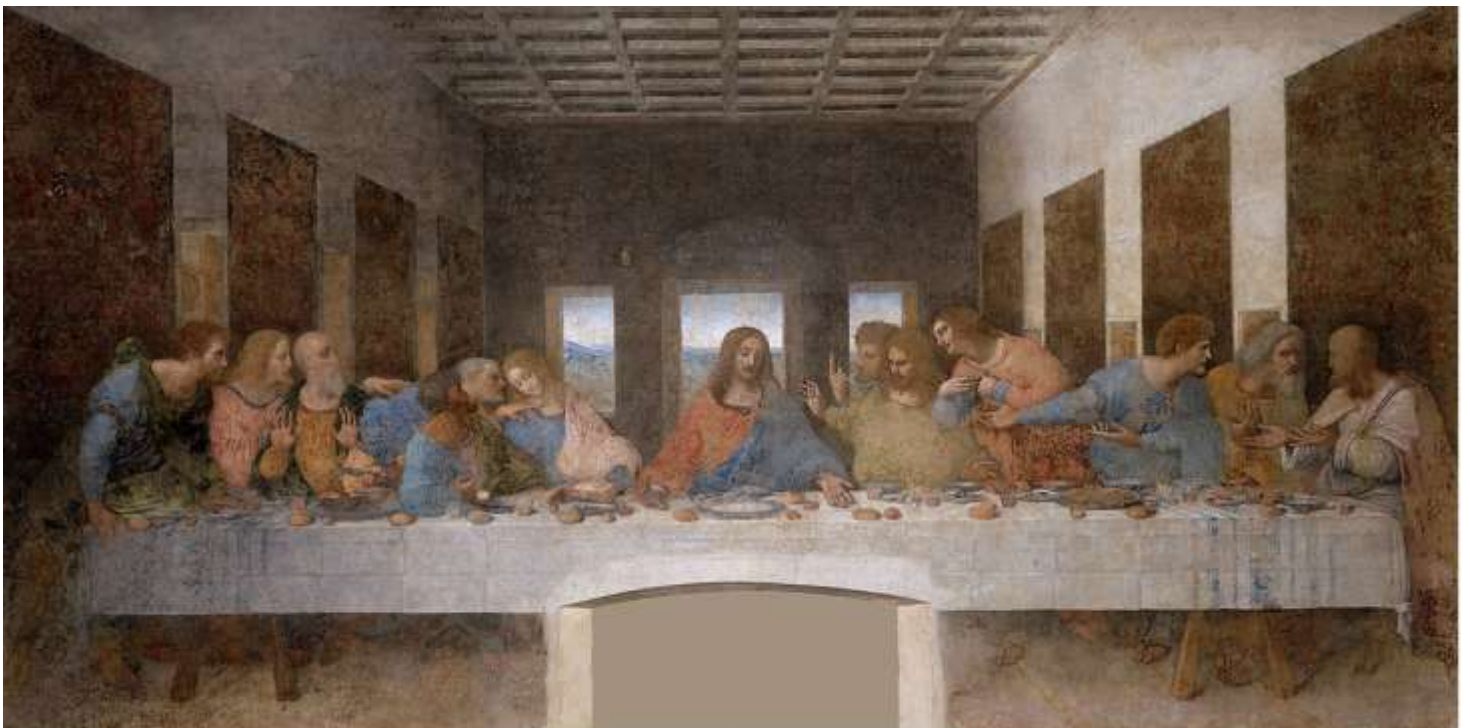
Pewnego dnia, po wielu tygodniach poszukiwań, malarz znalazł w rynsztoku przedwcześnie podstarzałego młodzieńca, obdartego i pijanego w sztok. Z trudem udało mu się nakłonić swoich uczniów, by zabrali go prosto do kościoła, ponieważ nie miał już czasu na szkicowanie. Zaniesiono zdeorientowanego nędzarza do świątyni. Uczniowie podtrzymywali go, podczas gdy Leonardo nanosił na fresk rysy wyrażające okrucieństwo, grzech, samolubność, tak wyraziście malujące się na tej twarzy. W tym czasie żebrak nieco otrzeźwiał. Otworzył oczy i ujrzał przed sobą malowidło.

- Widziałem już ten obraz! - wykrzyknął z przerażeniem.

- Kiedy? - zapytał zaskoczony mistrz.

- Przed trzema laty, zanim wszystko straciłem. Śpiewałem wtedy w chórze, moje życie było pełne marzeń i pewien artysta poprosił mnie, abym mu pozował do postaci Jezusa.

Paulo Coelho

Miesiąc Języka Ojczystego

Ze względu na miesiąc języka Ojczystego poszperaliśmy w sieci i znaleźliśmy najczęściej popełniane błędy językowe w Internecie.

Błędne „wziąć” zamiast poprawnego **„wziąć”**.

Błędne „przekonywujący” zamiast poprawnych
„przekonujący/przekonywający”

Błędne „włanczać” zamiast **„włączać”**.

Błędne „iść po najmniejszego linii oporu” zamiast **„linii najmniejszego oporu”**.
(chodzi tu o najmniejszy opór, a nie linie).

Błędne z „ztałd, z tamtąd” zamiast poprawnego **„stąd i stamtąd”** .

Błędne „spowrotem” zamiast poprawnego **„z powrotem”**.

Błędne „na prawdę” zamiast poprawnego **„naprawdę”**.

Błędne „napewno” zamiast poprawnego **„na pewno”**.

Pleonazmy, czyli masło maślane, czyli wyrażenia zawierające te same treści:

tylko i wyłącznie, w miesiącu marcu, w dniu dzisiejszym, okres czasu, cofnąć do tyłu.

Na pewno piszemy osobno, a **naprawdę** piszemy razem.

Wziąć się do roboty! Chodzisz tam i **z powrotem**.

Stamtąd są kwiaty, a **stąd** świnie.

Po prostu to zrób!

Mój kolega jest bardzo **przekonujący**, mimo że jego historie są wymyślone po **linii najmniejszego oporu**.

-Od dzisiaj będziesz włączać maszynę.

-Szefie, mówi się włączać, a nie włanczać.

-Od jutro tu nie pracujesz!

-Szefie maszyna jest już włączana.

Cios

Orzeźwiający spotkanie Samorządu 2 marca

Ustalono terminy następnych spotkań.

Ze względu na przerwę świąteczną, która pokrywa się z pierwszym czwartkiem miesiąca, wybranie zastępczego terminu nie było prostym zadaniem. Po burzliwej dyskusji samorząd doszedł do konsensusu, wybierając dwa terminy - 30 marca oraz 20 kwietnia.

Omówiono tematy do gazetki.

Skompletowano zestaw tematów do gazetki marcowej oraz ustalono zagadnienia do kwietniowej. Redaktor naczelny zdecydował o umieszczeniu życzeń wielkanocnych w numerze marcowym.

Wybrano redaktora kroniki i fotografa.

Wszyscy od razu ruszyli do powierzonych zadań, fotograf podczas spotkania samorządu wykonał już pierwsze zdjęcia.

Zaplanowano wyjścia do teatru.

Przedwielkanocne spotkanie Samorządu Słuchaczy

30 marca odbyło się spotkanie Samorządu Słuchaczy. Omawialiśmy działalność samorządu w minionym miesiącu i planach na następny. Zaopiniowaliśmy przedmioty, które będą realizowane w zakresie rozszerzonym dla oddziałów rozpoczynającym naukę w nowym roku szkolnym. Testowaliśmy również grę edukacyjną

Po spotkaniu udaliśmy się do teatru na cykl rozmów z prof. Ryszardem Koziółkiem i dziennikarką Ewą Niewiadomską „Książka na scenę”. Tematem była wydana w tym roku książka prof. Koziółka „Czytać, dużo czytać”. Rozmowa dotyczyła kulis powstania książki i jej niektórych rozdziałów.

Zespół redakcyjny: Patryk Szewczyk, Patrycja Rosa

Zachęcamy do nadsyłania materiałów do gazetki:

redakcja.zsodd@gmail.com